

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 74. Fabius Chisius Cardinalis in Papam electus, & Alexander VII.
vocatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII. virtutes, ac insignes animi dotes ex
 A. C. 1655. tulerat, tantumque erga hanc Natio-
 nem affectum eidem inesse sponderat,
 quantum Rex Christianissimus ab ipso
 met Mazarino sibi polliceri posset. Ne-
 luxerat dies Paschatis seu vigesima
 octava Martii, qua Barberinus, volen-
 tis agminis Cardinales, alique seriosi
 Chisii electione in Bicchii Cardinali
 cubiculo agere cæperant; priusquam
 tamen Barberinus in illum penitus
 suorumque suffragio iret, extrema pro
 Saccheto tentare moliebatur: hic vero
 vehementer huic conatui resistit, pe-
 lam professus, quod si in solo suo ar-
 trio esset repositum, suo capiti
 imponere, illam tamen sibimet demere
 & in caput Chisii utpote dignissimi trans-
 ferre mallet.

§. LXXIV.

*Fabius Chisus Cardinalis in Papam
 electus & Alexander VII.
 vocatus.*

*Nani Hist.
 Venet. t. 6.
 Ciacon. l. c.*

Interim opportune ex Francia Romam
 referrebantur Mazarini literæ, quibus
 significatum, quod Galliarum Rex
 Cardinalis Saccheti, pro Chisio inter-
 cedentis testimonio fidem habens, ejus
 exaltationem gratam haberet, imo et
 tiam impelleret, ut omnino is in Pon-
 tificem

tificem renuntiaretur: Præterea Mazarinus Saccheto grates habuit, quod talem tantumque Virum proposuisset: Igitur die sexta Aprilis hoc negotium a Cardinalibus apertius pertractari cæperat, & tum ferme omnes sibi invicem tam faustam electionem gratulati, Chisium accessere, qui tamen profusis ubertim lacrimis eos precabatur, ut magis dignum Ecclesiæ præficerent: nihilominus altera die habito scrutinio sexaginta quatuor suffragia in eum concurrerant: unde eadem die peracta re Divina Cardinales illum ad D. Sixti Sacellum deduxerunt, ibidemque electionem omnium suffragiis, ac *nemine penitus discrepante* jam factam confirmarunt: Hoc igitur modo Fabius Chisius renuntiatus est Pontifex, qui antequam hanc dignitatem capefferet, ut ab Altissimo necessariam opem imploraret, aliquantulum secedens, fervidas fudit preces: postea Pontificio ornatus habitu in memoriam Bandinelorum sibi sanguine junctorum, ex quorum familia Alexander III. Papa prodiit, nomen Alexandri VII. assumpsit, ab Universo Purpuratorum Collegio pro more salutatus; cum vero paulopost solita solemnī pompa ad Basilicam Divi Petri deportaretur, & Sacrorum Rituū Magister Sedem ejus in mediq
Alta-

Sæc. XVII.
A. C. 1655.

Sæc. XVII. Altari collocasset, eam ipse retraxit
A. C. 1655. Évangélii latus, negavitque se illo
 furum loco, ubi Corpus & Sanguis
 Christi conficerentur, & ubi alii Pon-
 tifices se longe digniores sedissent: Mar-
 ubi relicto Divi Petri Templo ad pro-
 ximum Palatii Vaticani cubiculum, ubi
 a laboribus aliquantulum respiraret
 deferebatur, inter prima, quæ ut Pon-
 tifex dederat, mandata illud erat, ut
 sarcophagum ex cupresso intus plumbeo
 obtectum, in quo post mortem recondi-
 voluit, mox confectum sub lecto loco
 reponeretur, ut eo magis viva frequen-
 que mortis memoria ejus animo impre-
 inhæreret. Tandem die decima octava
 ante fores Vaticanæ Basilicæ de morte
 coronatus in Ara maxima consecra-
 tus est, eademque die finito prædicationem
 possessionem adiit Ecclesiæ Lateranæ-
 sis: proxima autem die a sua inaugu-
 ratione Olympia Maldachina Palatium
 ingrediebatur, summo Pontifici hanc
 dignitatem gratulatura, quo competens
 Alexander illam Aula excedere, statim
 jussit; indecens enim esse dicebat, Pon-
 tificis Palatium, quod solis Ecclesiasti-
 cis, Religiosis, & pauperibus pateret,
 a fœminis etiam Principibus frequen-
 tari: affines quoque suos, pauperes
 dixit, quibus ut Christo, ita sibi pro-
 pinquiores magisque conjunctos esse
 nullas

nullos asseruit, quocirca Postarum Ma-
 gistrum, qui datis literis Papæ Cognat-
 os Romam accersiverat, acriter re-
 prehendit, his autem, ac ipsimet etiam
 Nepoti suo, qui Venetiis nomine Meli-
 tensis Ordinis munus Præsidis agebat,
 confessim rescripsit, ut nullo sub ob-
 tentu Romam venirent, nisi ab eo vo-
 cati; eoquod nequaquam suæ domui
 evehendæ, sed sublevandis Ecclesiæ ne-
 cessitatibus intentus esset: Ex his pri-
 mordiis sane patuit, Spiritum Sanctum
 in hujus Viri electione vires suas plene
 exeruisse, animos diffidentes in con-
 cordiam redigendo, unamque mentem
 cunctis eligentibus antea divisissis, & in
 tot partes scissis eo fine inspirando, ut
 Ecclesia, & fidelium grex sub tanto
 Pastore reflorescere inciperet. Tam a-
 lienum etiam a rerum cupiditate sese
 exhibuit Alexander, ut amplissima do-
 na sibi postridie a sua in Pontificatum
 evectione a variis Principibus oblata
 acceptare renueret, lectumque, valo-
 ris quadraginta aureorum millium quem
 Olympia eidem in donum offerebat, non
 sine magna indignatione conspiciens,
 illico remitteret, ac Cardinali Palottæ
 negotium daret, ut de iis, quæ sub
 Innocentio X. expensa fuissent, ab ea-
 dem scemina rationem exigeret, & se-
 dulo in illam arcam octoginta aureorum
 milli-

Sæc. XVII.
 A. C. 1655.

CXXXVII
 1655
 1655

Sæc. XVII. millibus gravem inquireret, quam le
 A. C. 1655. nocentius moriturus Successori suo
tradi voluerat, & Fabio Chisio tunc
 Cardinali, præsentibus aliis duobus
 Purpuratis ostenderat, & in præfata
 Matronæ ædes translata fuisse, no
 mor erat: denique, ut Pontifex pau
 perum sustentationi subveniret, immo
 nuto panis pretio Olympiæ, Pamph
 lio & Ludovisio Principibus inhibuit
 ne monopola exercerent, aut frum
 tum extra Pontificiæ ditionis fines ex
 portarent.

§. LXXV.

*Alexandri VII. vita & gesta ante
Pontificatum.*

*Ciacon. in
vita Ale-
xandri VII.
tom. 4.
Palat. ibid.*

Primam lucem Senis aspexerat Fabius
 Chisus ex nobilissima familia ortus
 anno Domini millesimo quinquagesimo
 nonagesimo nono: Erat is adhuc puer
 suo Patre orbatus, a Matre tamen su
 lectissima Matrona in omnibus pietatis
 exercitiis, & a celebrioribus Magistris
 in omni scientiarum genere egregie in
 butus: Vix undecimum ætatis suæ an
 num impleverat, cum jamjam vena ad
 modum facili nonnulla versuum millia
 ad imitationem Homeri funderet, fle
 ridamque ætatem non inerti otio transi
 gens, non modo in Philosophiæ, sed &